

§. 190. *Нечестіето на Никанора; неговото пора-  
зяванье и смъртта му.*

Като прие Сирийското царство Димитрій, проводи противъ Іудеитъ Никанора. А този нечестивый смѣи да са закане, че салтъ като си прострѣ ржката къмъ Іерусалимъ, той ще събори Божій храмъ. А Іуда и войнитъ му, ако и малко, стѣпихъ въ бой съ него, като са подвизавахъ съ ржцѣ, а съ сърце са молѣхъ Богу. И тъй царскытъ войски са разбѣгахъ, а Никаноръ самъ си намѣри са между вражескытъ трупове. Іуда заповѣда да му отсѣкжтъ главата и да я занесжтъ въ Іерусалимъ, а нечестивата му ржкъ да покачжтъ на храмътъ. (Мак. II. 3. 1.).

§. 191. *Смъртта на Іуда Маккавея.*

Слѣдъ малко станъ сраженіе съ Вакхида, военачалникътъ на Димитрія, но туй сраженіе бѣ гибелно за Іудеитъ, защото тѣ като загубихъ увѣреніето си на Бога, станѣхъ малодушни и са прьснѣхъ; а Іуда само съ осемдесетъ души устоя на срѣщу непріятельскый натискъ, и обьрнѣ на бѣгъ насрѣшнитъ си полкове. Но обиколень отъ множеството на противници той паднѣ прободень отъ тѣхнытъ стрѣлы. Колко обыченъ бѣ той на народътъ, туй са показа отъ плачоветъ и рыданіята на погребеніето му и отъ многоврѣменното желѣянье на съгражданытъ му. (Мак. II. 2. 1—23.).

§. 192. *Іонаванъ замѣстя Іуда; неговата смъртъ.*

Іонаванъ който замѣсти Іуда показа са равенъ съ него по мѣжеството, защото той побѣди Вакхида